

MAJ

Dijaki o epidemiji

ŠCNG, maj 2020

Tudi v maju se je nadaljevalo šolanje na daljavo. Dijaki so pri različni predmetih zapisali svoje vtise o takem delu.

Želim si, da bi čim prej šli nazaj v šolo, saj pogrešam sošolce in mi je doma zelo dolgčas. Doma nimam več nič za delat razen za šolo. Za delo doma učitelji ne pretiravajo z nalogami. Naslednji teden dobim novo igralno konzolo, ker kaj bom delal do maja ali še več doma. Začel sem tudi kuhati in peči sladice, saj tako si krajšam čas.

Moj delavnik v izrednih razmerah začnem tako, da vstanem ob 7.00. Najprej si prižgem računalnik in pregledam, ali so profesorji poslali nove naloge. Rad si naloge izpišem na list papirja ter si ga prilepim na steno, da imam pregled nad nalogami. Ko opravim nalogo, jo prečrtam in začnem z naslednjo nalogo. Velikokrat nam profesorji dodajo k nalogam teorijo oz. snov, ki jo moramo prepisati v zvezek. Takrat si, če je možno, natisnem navodila ali že dano snov na papir. Če imamo s profesorjem oz. profesorico videokonferenco, pripravim kamero in mikrofonsko napravo ter preverim, ali so poslali kodo za vstop v videokonferenco. Pri videokonferencah si prepisem vse, kar nam profesor razlaga. Najpogosteje opravljam šolske dolžnosti v jutranjih urah, če je šolskega dela več v popoldanskih urah. Seveda smo s sošolci v stikih, če kdo izmed nas potrebuje pomoč pri kateri izmed nalog. Učenje za teste in spraševanja najraje opravljamo zvečer ali zjutraj, če imam dovolj časa. Moje mnenje je, da sedaj, ko imamo učenje na daljavo, opravljamo približno enkrat več šolskega dela, kot smo ga v šoli opravili pred karanteno. Nobenemu izmed naslednjih generacij ne želim, da okusijo šolo na daljavo, saj je težja, kot da bi hodili v šolo.

Na začetku, pred izbruhom virusa, sem si mislil, da je to super, saj vsi vemo, da je vse odlično, ko slišimo, da šole ne bo. A sproti spoznavam, kako narobe sem mislil ...

Dnevi brez šole so še kar v redu. Edina napaka v teh dneh je, da ne moreš iti ven iz hiše in moraš biti zaprt s svojo družino, ki je vsa jezna in razburjena, ker ne ve, kako in kaj naprej.

Z delom začnem ob 8. uri. Upoštevam urnik in navodila profesorjev. Delo na računalniku je zelo zamudno. E-pošta in spletne učilnice so preobremenjene, zato se moram prilagajati in tako porabim veliko časa. Kakšen dan je dela preveč in spregledam, da moram kaj oddati, včasih mi zaradi preobremenjenosti pošta ne dovoli pošiljanja sporočil. Zame je zelo nelagodno, da moram nalogo poslati še isti dan. Trudim se po svojih najboljših močeh in delo jemljem resno. V tem času pa sem pridobil veliko računalniškega znanja. Zelo pogrešam razlage pri pouku v šoli v živo.

Med karanteno z očetom dosti žagava drva v gozdu, saj je to dober fitness in sprostitiv. Nekaj časa mi je bilo v karanteni kar hudo, saj nisem vedel, kaj narediti sam s seboj. Bilo mi je zelo dolgčas, toda vesel sem, da sem rešil to težavo.

Meni osebno je zelo dobro biti doma, ampak me moti, ker je veliko za narediti za šolo in se velikokrat zmedem in česa ne naredim ali pozabim, da moram narediti. Raje bi videl oz. priporočam, da bi imeli spletni pogovor zjutraj. Imeli bi pouk preko interneta, preko spletne kamere. Težko se je disciplinirati, da delaš redno, da ti čas in misli ne uidejo drugam.

V teh izrednih razmerah je še kako pomembno slediti načrtu in sprotno opravljati delo. Jaz s svojim šolskim delom pričnem zjutraj in sicer vsak dan vstanem približno ob isti uri. Ko vstanem, pojem zajtrk, si umijem zobe in odidem v sobo. Nato vklopim računalnik in pregledam navodila učiteljev ter pričnem s šolskim delom. Delo si organiziram in sicer največkrat tako, da dopoldan sledim navodilom učiteljev, obravnavam snov ter delam naloge, popoldan pa se večinoma učim za kontrolne naloge ter ocenjevanja. Naloge poskušam delati čim bolj sproti, saj se jih v nasprotnem primeru nabere preveč. Delam si tudi zapiske o opravljenih nalogah, da česa ne pozabim. Z delom na daljavo nimam večjih problemov, mogoče le pri nekaterih predmetih primanjkuje razlaga in posledično porabim več časa za obravnavanje. Med šolskim delom si privoščim odmore in se med njimi tudi malo razgibam, saj tako po odmoru lažje opravljam zadane naloge. Seveda pa je potrebno iti tudi dovolj zgodaj spat, saj si v nasprotnem primeru naslednji dan nespočit in težje nadaljuješ z obravnavo snovi ter nalogami. Čas si je potrebno organizirati, da nam ne spolzi skozi prste. Kot vsi pa sem tudi jaz prvih nekaj tednov potreboval čas, da sem se navadil na novo obliko učenja, saj je bilo to zame kot za vse druge nekaj novega. Jaz osebno že kar malo pogrešam šolo ter druženje s prijatelji, verjamem pa, da nisem edini. V izobraževanju na daljavo pa je seveda tudi kar veliko samostojnega dela. Mislim pa, da bomo s to obliko izobraževanja vsi postali tudi bolj samostojni, samodisciplinirani, prizadevni ter iznajdljivi. V teh časih je pomembna tudi medsebojna pomoč. Ta način prinaša razen osebnih lastnosti tudi nekaj izkušenj, saj zdaj poteka vse delo preko računalnikov, telefonov ipd. – tako se lahko nekaj novega naučimo, česar prej še nismo znali in povsem obvladali. Zahvaliti pa se moramo tudi nezadržnemu razmahu tehnologije, brez katere ta način dela ne bi bil mogoč in bi bilo tako potrebno podaljšati izobraževanje v počitnice. Ima pa delo na daljavo kot vsaka stvar tudi nekatere prednosti ter slabosti npr. prednosti so, da zjutraj ni potrebno tako zgodaj vstajati, kot če bi odšli v šolo, še posebno za tiste, ki so iz bolj oddaljenih krajev; ni potrebno skrbeti za prevoz – je bolj praktično kot vsakodnevna vožnja do šole itd. Slabosti pa so primanjkovanje razlage, saj osebnega stika z učiteljem ni; učitelji po mojem mnenju težje vršijo nadzor nad učenci, otežena je komunikacija (saj imajo nekateri npr. slabši internet kot drugi itd.). V teh izrednih časih je najbolj pomembno, da vsi sledimo navodilom, ostanemo doma, pa seveda tudi na prosti čas ne smemo pozabiti. Torej zavijajmo rokave ter ostanimo srečni in zdravi.

Moj običajen dan poteka tako:

- *vstanem okrog 7:00*
- *pogledam elektronsko pošto in naredim, kar mi še ostane od prejšnjega dne*
- *ob 9:00 pogledam poučno oddajo na televiziji, ki traja do 10:00*
- *od 10:00 do 13:00 naredim skoraj vse za šolo, kar mi ostane, pa naredim zvečer*
- *od 13:00 do 15:00 je prosto. V tem času naredim kaj po vrtu, igram računalniške igrice, postorim kaj po hiši, ...*
- *zvečer si pa z družino ogledamo kakšen film po televiziji.*

Da opravi vse obveznosti, sem si zadal, da moram vstati čim bolj zgodaj. Zjutraj pojem zajtrk in se odpravim reševati šolske obveznosti in učenje. Učenje mi vzame kar precej časa, ker moram veliko narediti sam. Ugotovil sem, da je veliko lažje, če ti nekdo snov razloži, kot pa da si jo moraš sam. Dnevi v karanteni so vsak dan boljši, vsak dan se družim s sosedom, s katerim igramo jaz, moji bratje in včasih tudi draga mati tarok ali pa enko. Veliko sem tudi začel streljati z lokom in hoditi v hribe, saj živim v vasi 10 km severno od Postojne. Vsak dan tudi delam nekaj za šolo, ne vse, večino pa.

Najbolj se pa bojim, da ta virus ne bo kar tako odnehal. Zato se vsaki dan sprašujem, kako bomo dobili ter popravljali ocene, čeprav imam samo 2 predmeta za popraviti (že to je veliko) – ne vem, kako jih bomo popravili. Upam, da se ta virus neha širiti.

Karantena, ki je na prvi pogled lahko grozna stvar, je lahko pravzaprav čas, porabljen za učenje, raziskovanje in sprostitev. Od nas je odvisno, ali bomo v tej situaciji naš čas izkoristili koristno, ali se prepustili, da nas zaskrbljujoče misli požrejo.

Dodatni čas poskušam iz dneva v dan izkoristiti z maksimalno produktivnostjo. Ker se naravno zbudim eno uro kasneje kot ob šolskih dnevih, začnem svoje dni naspan ter z bistveno več motivacije za začetek dneva. Čez dan želim biti osredotočen na delo in ker se izogibam nepotrebnemu nakupovanju ter pitju nezdravih energijskih napitkov, sem se po 20 letih odločil za pitje kave. Tako se moj dan prične s skodelico kave in pregledom e-pošte in drugih socialnih omrežij.

V primeru, da imam šolsko delo, se ga takoj lotim. Takšen način učenja in reševanja nalog je zame najljubši, saj se tako lahko v miru učim in brskam po internetu, če česa ne znam, namesto da ta čas prespim v šoli in izgubljam čas, ki bi ga lahko bolje izkoristil. Ko zaključim delo za šolo, sledi premor za kosilo, nato pa delo za računalnikom ter komuniciranje s strankami. Ker hitro izgubljam pozornost med delom, ki potrebuje mojo kreativnost in sposobnost reševanja problemov, si čas razdelim s časovnimi intervali, ki vsebujejo krajše odmore kot v šoli.

Prekomerno sedenje lahko povzroči tesnost telesnih mišic in kronične bolečine, zato tudi med karanteno poskušam ostati aktiven z različnimi razteznimi in krepilnimi vadbami doma. Fitnes mi poleg dobrega telesnega in duševnega počutja pripomore k ohranjanju rutine in časovne strukture v dnevu. Ob dnevih, ko moje telo počiva od telesnega napora, se z avtomobilom rad odpravim v hribe, kjer lahko med vožnjo zberem svoje misli in si nabere inspiracijo za bodoče delo. Proti večeru delo zaključim, preostali čas pa posvetim sprostitvi, poslušanju podkastov ter učenju na področju informatike in videoprodukcije.

Na srečo karantena na moje življenje trenutno ne vpliva drastično kot na nekatere druge. V primeru, da zaradi epidemije ne bom imel več dela, bom lahko svoj čas posvetil izboljšanju svojih sposobnosti in učenju novih stvari.

Menim, da večina ljudi ta čas izolacije ne izkorišča pravilno, saj opažam predvsem na socialnih omrežjih, da ljudje izgubljajo čas z dejavnostmi, od katerih nimajo koristi. Ker sam zelo cenim svoj čas, menim, da bi lahko vsi v tem obdobju storili nekaj koristnega zase, npr. si postavili nove cilje ali poskusili nekaj novega, za kar prej niso imeli časa. Po drugi strani pa prvič v času svojega življenja vidim enotnost in smisel skupnosti med zaskrbljenimi prebivalci, ki imajo sedaj vsi med seboj nekaj skupnega. Zato ne mislim, da nas je karantena med seboj oddaljila, temveč zbližala.

Sčasoma so se stvari umirile in spravile v tirnice. Tako dijaki kot učitelji smo se morali navaditi na razmere, ki so nas doletele. A z dobro voljo in potrpežljivostjo smo se prebili tudi čez te ovire. Sem pa med karanteno postal bolj odgovorna oseba, kar se tiče mene, moje osebnosti in mojega karakterja. Včasih se spomnim tudi na sošolce in naše vragolije, ki smo jih počeli v šoli.

Razmislek o današnjih situacijah (virus...)

Zdaj preživljam že 1 mesec v karanteni. Rad bi povedal, da večje »bede« še nisem doživel in upam, da se bo hitro končala in nikoli več ponovila. Glede medijev se popolnoma strinjam, da nam polnijo glave s temi opozorili, kar je seveda prav, da zaježimo širjenje virusa. Ampak ljudje nikoli ne pomislimo, da je vse v naših glavah, v naših mislih, kako se boš tisti dan obnašal oz. počutil. Vedno moraš ostati pozitiven in dejansko verjeti v to, da se ne boš okužil. Misli so močnejše od dejanj, ki jih storimo. Vsi v moji družini mislijo tako. Oče je bil celo izpostavljen temu virusu, ampak ker je verjel, da je dovolj močan, da ga upa premagati, ga tudi je in ni postal okužen. To seveda ne velja samo za to bolezen. Jaz letos od kar sem začel verjeti v to, niti enkrat nisem zbolel ali kaj podobnega. Tako da predlagam ljudem, da je lepo in prav, da nosimo vso to zaščitno opremo, a poleg tega naj razmišljamo, mislimo, čutimo, vemo sami pri sebi, da nas virus ne more doleteti. S tem si jaz pomagam, oz. to je moje zdravilo a vse bolezni. Ostanite zdravi!

Vračanje dijakov in študentov v šolo

ŠCNG, 18. maj 2020

V ponedeljek, 18. maja 2020, so se po dvomesečnem delu na daljavo v šolske klopi vrnili dijaki zaključnih letnikov; dijaki nižjega in srednjega poklicnega izobraževanja so se vrnili v šolo, da nadoknadijo zamujeno praktično delo. Ostali dijaki so zaradi nemotene izvedbe zaključnih izpitov in mature ter zaradi upoštevanja varnostnih ukrepov nadaljevali šolanje na daljavo do zaključka šolskega leta. K predavanjem in vajam so se vrnili tudi študenti VSŠ.

Na šoli je potekal pouk tako, da so se učitelji, dijaki in vsi zaposleni dosledno držali ukrepov: razdalja med osebami, razkuževanje rok, prezračevanje prostorov, nošenje obraznih mask, uvedena je bila le suha šolska malica. V vsakem prostoru so pojavile posodice z razkužilom za roke, vsak zaposleni je prejel paket mask, čistilke so redno razkuževale klopi v razredih, kljuge, računalniške tipkovnice ... Kljub posebnemu režimu, ki je vladal v šolskih prostorih, je bilo med zaposlenimi čutiti nekoliko olajšanja, predvsem pa upanja, da bo epidemije počasi konec.



Dijaki zaključnih letnikov so se vrnili v šolo

Karierne zgodbe v maju

Matija Brumat

ŠCNG, 14. maj 2020

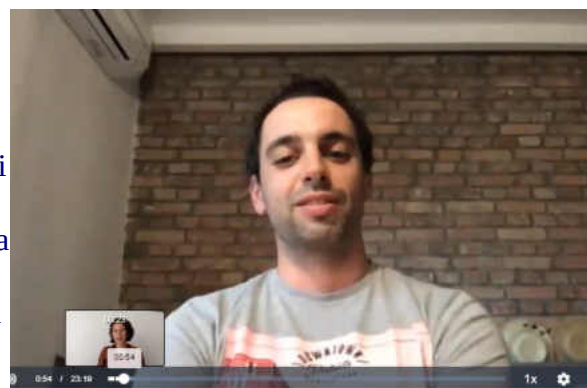
Matija Brumat je nekdanji dijak TG, danes pa je uspešen doktor strojništva, ki s svojim izjemnim strojniškim znanjem trenutno prispeva k delovnemu procesu v podjetju Synopta v Švici. Matija nam je zaupal svoje spomine na srednješolske klopi, kako ga je tehniško znanje spremljalo že od nekdaj in tudi, kako se je odločal za srednjo šolo. Obudil je svoje spomine na študentske čase in z nami podelil tudi nekaj strokovnih vsebin: predstavil nam je izdelek, s katerim sta s kolegom zmagala na tekmovanju Texas Instruments Innovation Challenge, poleg tega nam je dovolil vpogled v delček strokovnega dela, ki ga trenutno opravlja v Švici. Matija svoje znanje zelo širokogrudno in z veseljem deli z drugimi, njegova razgledanost in tehniška širina sta prav navdihujoča.



Matej Kobal

ŠCNG, 22. maj 2020

Matej Kobal si je kot otrok želel postati inženir, skladno s to željo se je tudi vpisal na TG. Proti koncu šolanja ga je bolj začelo zanimati drugo področje – medicina, natančneje kirurgija. Matej pravi, da vsebuje tudi kirurgija veliko tehničnih elementov, tudi kirurg je po njegovem mnenju neke vrste inženir, tehnik, ki s svojimi rokami ustvarja izdelek, ob tem pa poudarja, da sta pri njegovem delu izjemno pomembna čut za sočloveka in sposobnost, da ljudem ustrezno predstavi zdravljenje in njihovo aktualno zdravstveno stanje, na njim razumljiv in čim bolj enostaven način. Matej je v intervjuju poudaril ključne kompetence, s katerimi ga je opremila tehniška gimnazija, se za trenutek spomnil srednješolskih dni, potem pa je beseda tekla o njegovem delu, specializaciji, mentorstvu med specializacijo in tudi njegovi vlogi v času epidemije v Splošni bolnišnici Šempeter.



Daša Cek Stepančič

ŠCNG, 27. maj 2020

Daša Cek Stepančič je profesorica strokovnih predmetov s področja zdravstvene nege na ŠCNG, psihosocialna svetovalka, velika ljubiteljica športa, narave in vseh razsežnosti človekovega uma. Daša nam je zaupala ključne odločitve na svoji poti izobraževanja, povedala nam je, kako je postala profesorica, kaj jo pri tem delu navdihuje in navdušuje in tudi, kje vidi izzive, ki so deloma tudi pogojevali njeno nadaljnjo študijsko pot – v smeri psihosocialnega svetovanja.



Dijaki zaključnih letnikov so zaključili pouk

ŠCNG, 27. maj 2020

Dijaki zaključnih letnikov so končali pouk in prejeli spričevala za zadnji letnik šolanja. Pred seboj so imeli še maturo oz. zaključni izpit. Zaradi pandemije so bili za opravljanje pisnih in ustnih izpitov določeni strogi protokoli. O pripravi in izvajanju mature so za Primorske novice spregovorili tudi ravnatelji primorskih šol.

PRIMORSKA • Letos drugačen zrelostni izpit - Po epidemiji lahko ostanejo nove oblike razmišljanja in poučevanja

Matura v šolski telovadnici

Ravnatelji primorskih srednjih šol so ponosni na svoje maturante, ki k opravljanju zrelostnega izpita pristopajo zrelo, z razumevanjem in upoštevanjem vseh omejitev za preprečevanje širjenja okužbe covid-19. Večina ostalih dijakov si bo šolo odnotraj spet ogledala predvidoma septembra. Takrat se bodo pokazale tudi razlike v znanju, ki so morda nastale v času šolanja na daljavo.

• JANA KREBELJ

Veliko stisk je za zdaj še nevidnih

Srednje šole so vrata maturantom splošno in poklicno mature odprle pred nekaj tedni, ko so tem dijakom ponudile možnost priprave na maturo. Zdaj je ta v polnem teku.

Vse teče gladko

Čeprav epidemije uradno ni več in so se ukrepi za preprečevanje širjenja okužbe nekoliko zlahčali, se v šolah praviloma držijo še vseh omejitev, ki jih je NIJZ postavil v času epidemije. "Zdelo se nam je nesmiselno spreminjati pravila in dijake spet izpostavljati novim spremembam, ker so že tako ali tako obremenjeni z maturo," je pojasnil Borut Butinar, ravnatelj Gimnazije, elektro in pomorske šole Piran. Tako zagotavljajo tudi največjo varnost vsem dijakom, saj si ne želijo, da bi prišlo do okužbe še pred koncem mature.

Da dijaki razumejo to dosledno spoštovanje pravil in da vse teče kot po maslu, je potrdil tudi ravnatelj Srednje tehniške šole Koper Iztok Drožina. "Dijaki so pokazali takšno mero zrelosti, kakršne še pred nekaj meseci ne bi pričakovali od njih," o maturantih in posameznih dijakih nižjih letnikov, ki zaradi učnih težav ali zaradi tega, ker jim ni uspelo pridobiti ocen na daljavo, te dni prihajajo k pouku v šolo, pravi Drožina. "Držijo se pravil, ohranjajo medsebojno razdaljo, disciplinirani so pri nošenju mask, nosijo potrdila, z katerimi dokazujejo, da v minulih 14 dneh niso bili bolni ... Obnašajo se nad pričakovano."

V Šolskem centru Srečka Kosovega v Sežani so se novi realnosti prilagodili, tako da maturanti splošne mature teste pišejo v prostorni šolski telovadnici. "Vse poteka normalno. Imamo ločne vhode, dva metra razdalje med stoli, prostor je razčen in varen. Tudi dijaki so zelo zadovoljni," pravi tamkajšnji ravnatelj Dušan Stolf. Stolf.



Dijaki se v teh nenavadnih razmerah obnašajo odgovorno in zrelo, zatrjujejo ravnatelji primorskih srednjih šol.

Dušan Stolf
Šolski center
Srečka Kosovega Sežana

"V razredu učitelj niti ne ve, ali učenec v zadnji vrsti spremlja pouk ali ne, prek spleta pa je bilo treba vedno dati povratno informacijo o predelani snovi."

Iztok Drožina
Srednja tehniška šola
Koper

"Upam, da nam bo z naslednjim šolskim letom pristojno ministrstvo omogočilo avtonomno odločanje, koliko oziroma kakšne vsebine bi lahko izvajali preko pouka na daljavo."

Borut Butinar
Gimnazija, elektro in
pomorska šola Piran

"Poglabile so se razlike med najboljšimi in slabšimi. Najboljši so naredili vse in še več, medtem ko najslabši niso bili motivirani niti toliko, da bi redno spremljali vse zoom konference ter delali naloge."

Miran Saksida
Šolski center
Nova Gorica

"Verjetno tisti, ki so kakovostno in dobro delali v učilnici, zdaj to svoje delo še bolj kakovostno in skrbno delajo tudi doma. Skrbijo pa nas dijaki, ki prihajajo iz socialno šibkih okolij."

da. Zapolniti bo treba tudi manjko pri praktičnem delu v poklicnih programih, a prevelikih načrtov zdaj niti še ni mogoče delati, saj še ni nihče ne ve, kakšne bodo epidemiološke razmere septembra in kako bo takrat potekal pouk.

Borut Butinar, ravnatelj Gimnazije, elektro in pomorske šole Piran ugotavlja, da izobraževanje na daljavo ne more nadomestiti pouka v razredih. "Poglabile so se razlike med najboljšimi in slabšimi dijakom. Najboljši so naredili vse in še več, medtem ko najslabši niso bili motivirani niti toliko, da bi redno spremljali vse zoom konference ter delali naloge in vaje, ki so jih dobili po elektronski pošti ali prek spletnih učilnic," pravi Bu-

tinar. Te razlike se bodo po njegovem poznale še v naslednjem šolskem letu. Zaradi tega upa, da bo tudi v primeru novih valov okužbe ministrstvo za izobraževanje jeseni pouk vendarle organiziralo v šolah.

Novi načini poučevanja

Dušan Stolf iz sežanskega šolskega centra in Iztok Drožina iz koprške srednje tehniške šole sta iz šolanja na daljavo potegnili predvsem dobre zaključke. "Odrivnost dijakov je bila visoka," pravi Stolf. Težave so bile s posamičnimi dijakom, ki so še prej izostajali od pouka in pri njem niso sodelovali. Na drugi strani Stolf izpostavlja dijake, ki so s poukom na daljavo iz-

boljšali svoje znanje, ker jim učitelji "niso pustili spati". "V razredu učitelj niti ne ve, ali učenec v zadnji vrsti spremlja pouk ali ne, prek spleta pa je bilo treba vedno dati povratno informacijo o predelani snovi," pojasnjuje Stolf. Drožina pojasnjuje, da je izobraževanje na daljavo preneslo odgovornost z učitelja na dijaka: "Od dijaka je bilo odvisno, koliko bo delal, in rezultati so temu primerni."

"Moje mnenje je, da šolanje na daljavo ni v vsem slabše," pravi Drožina. "Upam, da nam bo z naslednjim šolskim letom pristojno ministrstvo omogočilo avtonomno odločanje, koliko oziroma kakšne vsebine bi lahko šola še naprej izvajala preko pou-

ka na daljavo. Mislim, da bi bila kombinacija obeh sistemov optimalna," ugotavlja koprski ravnatelj.

Uvajanje v sistem videokonferenc, uporabe spletnih učilnic in drugih digitalnih orodij je bilo naporno in prvi tedni so bili za učitelje - nekatere nevede uporabe spletnih orodij - izjemno težki, se strinjajo ravnatelji. Enotni pa so tudi, da je bilo v tem veliko dobrega. "To prinese s seboj tudi razmišljanje o drugačnih načinih ocenjevanja, znanja, poučevanja. To šolstvo gotovo bogati. Prepričan sem, da bo, ko se bo pouk spet vrnil v učilnice, spekter načinov poučevanja in razmišljanja drugačen, kot je bil pred epidemijo," pravi Drožina. *